

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Aprowizacji i Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych
w przedmiocie obrotu zbożem siewnem jarem w roku gospodar-
czym 1919/1920.

Zgodnie z art. 1, 3, 4, 9 i 10 ustawy z dnia 18 listopada 1919 r. o obrocie ziemiopłodami w roku gospodarczym 1919/1920 (Dz. Ustaw Rzpltej Pol. № 89 poz. 485) wydane zostaje następujące rozporządzenie:

Art. 1. W myśl art. 3 ustawy z dn. 18 listopada 1919 r. o obrocie ziemiopłodami w roku gospodarczym 1919/1920 kupno i sprzedaż zboża do siewu, jako to: pszenicy jarej, żyta jarego, owsa i jęczmienia, znajdujących się w wolnym obrocie, ograniczeniom prawnym nie podlega. Jedynie przy przewozie wymagane są zaświadczenia Starostwa, że dane zboże zostało nabyte od producenta, który przepisany kontyngent odstawił lub obowiązkowi dostaw nie podlega.

Art. 2. Ministerstwu Rolnictwa i Dóbr Państwowych, a na terenie b. zaboru austriackiego Inspektoratom Okręgowym Pomocy Rolnej w Krakowie i Lwowie, jak również osobom i instytucjom przez nie upoważnionym, przysługuje prawo zakupu zboża siewnego jarego na cele pomocy rolnej, bezpośrednio od producentów z zaliczeniem tegoż na poczet dostaw kontyngentowych. Po dokonaniu zakupu wydane zostaje producentowi zaświadczenie, wskazujące ilość i jakość zakupionego zboża. Zaświadczenie winno być w terminie 14-dniowym przedstawione staroście do ewidencji. Opatrzne takim zaświadczeniem zboże zwolnione jest od rekwizycji.

Art. 3. Gospodarstwa nasienne, w których zboże siewne jare zakwalifikowane zostało przez odpowiednie instytucje, (na ziemiach b. zaboru rosyjskiego przez Sekcję Nasienną Centralnego Towarzystwa Rolniczego, w b. zaborze austriackim przez Komisje nasienne przy Małopolskiem Towarzystwie Rolniczem w Krakowie i Lwowie), zwolnione są od dostawy tej ilości zboża na kontyngent, która została zakwalifikowana i zakupiona na pomoc rolną przez Ministerstwo Rolnictwa i Dóbr Państwowych, Inspektoraty Okręgowe Pomocy Rolnej oraz osoby i instytucje, przez nie do tego

upoważnione — po przedstawieniu odnośnych zaświadczeń pp. starostom. Powinny jednak do dn. 1 czerwca 1920 r. przedstawić Starostwu dane o zużycowaniu danego zboża.

Art. 4. Ładunki zboża, zakupionego przez Ministerstwo Rolnictwa i Dóbr Państwowych, Inspektoraty Okręgowe Pomocy Rolnej w Krakowie i Lwowie, jak również osoby i instytucje przez nie do tego upoważnione, winny być przewożone stawkami i kolejami, jako transporty rządowe, za listami przewozowymi stosownie do istniejących w tej mierze przepisów. Powyższe listy przewozowe wydawane będą przez Ministerstwo Rolnictwa i Dóbr Państwowych.

Art. 5. Staroście przysługuje prawo wydawania zezwoleń na zakup drobnych ilości zboża siewnego jarego wewnątrz powiatu od producentów z zaliczeniem na kontyngent, w wypadkach, gdy dany rolnik zboża do siewu nie posiada i nie jest w stanie ponieść kosztów, związanych z zakupem zboża z ponad kontyngentu.

Art. 6. Zezwolenia na wywóz zboża siewnego jarego do obszarów, podległych Komisarzowi Generalnemu Ziemi Wschodnich, w granicach przeznaczonych na ten cel ilości, wydaje Ministerstwo Rolnictwa i Dóbr Państwowych.

Art. 7. Na ziemiach b. zaboru rosyjskiego i b. zaboru austriackiego obowiązują następujące ceny na zboże siewne jare:

- 1) za zboże oryginalne ceny nie są ograniczone i ustanowione zostają stosownie do porozumienia pomiędzy sprzedawcą i nabywcą;
- 2) za 100 kg. zboża zakwalifikowanego pierwszych dwóch odseiwów, dostarczonego na poczet kontyngentu i sprzedanego Ministerstwu Rolnictwa i Dóbr Państwowych, Inspektoratom Okręgowym Pomocy Rolnej oraz osobom i instytucjom, przez nie do tego upoważnionym — 300 marek;
- 3) za 100 kg. takiego samego zboża siewnego dalszych trzech odseiwów: owsa, żyta jarego i pszenicy jarej — 250 marek, jęczmienia — 220 marek;
- 4) cena za zwykle oczyszczone zboże siewne, zakupione przez Ministerstwo Rolnictwa i Dóbr Państwowych, Inspektoraty Okręgowe Pomocy Rolnej oraz osoby i instytucje, przez nie do tego upoważnione, na pomoc rolną, a więc zaliczone na kontyngent, jest o 30% wyższą od cen, ustanowionych dla zboża objętego przymusową dostawą w roku gospodarczym 1919/20, z doliczeniem premii za owies w sumie 30 marek za 100 kg. Ceny obowiązują loco stacja załadowania.

Art. 8. Obrót zbożem siewnym jarem, pochodzącym z ilości kontyngentowych, dozwolony jest do dnia 15 maja 1920 r.

O ile po tym dniu zostawałyby pewne ilości nieużytkowanego jarego zboża siewnego, a zaliczonego na kontyngent tak u urzędów, instytucji i osób, do skupu tego zboża uprawnionych, jak i u producentów, należy zboże to przekazać miejscowemu Starostwu najpóźniej do dn. 1 czerwca 1920 r.

Art. 9. Do wydania rozporządzeń w sprawie obrotu zbożem siewnym jarem na ziemiach b. zaboru pruskiego upoważniony jest Departament Aprowizacyjny Ministerstwa dla b. dzielnicy pruskiej.

Art. 10. Winni niestosowania się do przepisów, zawartych w rozporządzeniu niniejszem, podlegają karom, przewidzianym w art. 10 ustawy

z dn. 18 listopada 1919 r. o obrocie ziemiopłodami w roku gospodarczym 1919/1920.

Art. 11. Rozporządzenie niniejsze obowiązuje od dnia ogłoszenia go w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej.

Warszawa, dnia 8-go stycznia 1920 roku.

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:

Bardel

Minister Apropowizacji:

St. Śliwiński